Ankenævnet for Forsikring

Den 14. december 2016 blev i sag nr. 89767:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Privatsikring
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har indboforsikring i Privatsikring. Han klager over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for en anmeldt bortkomst af et ur. Klageren havde haft uret med på en rejse til land1. Han glemte uret under hjemrejsen, da han opholdt sig hos en kammerat i land2. Uret blev sendt til klageren med et transportfirma fra land2, men kom aldrig frem til klageren.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at uret ikke er at anse som rejsegods i forsikringsbetingelsernes forstand, da det blev sendt ca. 2 måneder efter, at klageren var kommet hjem, og rejsen var afsluttet. Det er desuden selskabets opfattelse, at klageren ikke har bevist, at uret er bortkommet ved et dækningsberettigende tyveri, og at det i øvrigt var groft uagtsomt at sende uret, til en værdi på 30.000 kr., med et fragtfirma.

I brev af 19/8 2016 til nævnet har klageren bl.a. anført:

"Her er et kort overblik over forsikringsbegivenheden:

- Jeg er på skitur i [land1]
- På vejen hjem til Danmark, gør jeg et ophold hos min danske kammerat … i …, [land2].
- Ved en forglemmelse (ser ikke det ligger på bordet), får jeg ikke mit ur med, da jeg køre mod Danmark.
- Ringer og aftaler omgående med [kammerat], at han skal få det sendt hjem til mig i Danmark snarest muligt, hvilket han lover.

- [Kammerat] er direktør i et stort internationalt firma, og rejser rigtigt meget, så der går lidt tid før han får det indleveret til det store internationale transportfirma …, som skal levere det til mig. … er transportfirma for [kammerats] firma ..., så han er tryg ved at indlevere uret, samt får en kvittering for at have indleveret uret.
- Uret dukker ikke op, bliver eftersøgt hos [transportfirma], de kan ikke spore det.
- Efter korrespondance med [transportfirma], kan de oplyse at deres skades/dækningsbetingelser IKKE dækker bl.a. ure, noget som ikke blev nævnt i forbindelse med indleveringen.
- Urets bortkomst bliver anmeldt til Forsikringsselskabet Privatsikring A/S under rejsegodsdækningen.
- Forsikringsselskabet Privatsikring A/S afviser dækning og lægger vægt på disse områder:
    - Mener ikke der er tale om rejsegods i det forsendelsen ikke finder sted i tilknytning til min rejse.
    - Det er ikke godtgjort at uret er bortkommet ved tyveri, eller anden dækningsberettiget begivenhed.

Forsikringsselskabet henviser til 2 ankenævnskendelser 'som minder om denne sag'. Det vil jeg mene ikke er rigtigt:

- I begge sager er der en stor overskridelse af de 3 måneders dækningsperiode - så den sammenligning er faktuel forkert som sammenligningsgrundlag.
- I begge ovennævnte sager har forsikringstager ikke planlagt at rejse hjem med genstandene, eller indlevere dem til hjemtransport, men bevidst efterladt genstandene i udlandet for en længere periode.

Forsikringsselskabet skriver yderligere i Deres afgørelse; 'at det ikke er afgjort, at uret er bortkommet ved tyveri eller anden dækningsberettiget begivenhed'. Jeg kan ikke vide om uret er bortkommet ved tyveri, eller blot forsvundet undervejs til Danmark, men jeg har dokumentation for at uret er indleveret til hjemtransport, men ikke dukket op. Er det min pligt at opklare hvad der er sket med uret efter indleveringen, for at se om der er tale om en dækningsberettiget skade? Hvordan skulle jeg kunne opklare det?

Her kan jeg tilføje at Forsikringsselskabet har modtaget kopi af indleveringskvitteringen, men ikke set den mailkorrespondance der har været med [transportfirma] før skadesanmeldelsen. Den er nu vedhæftet her. Yderligere har [kammerat] haft en del telefonkorrespondance med [transportfirma] mht. at deres forsikring ikke dækker uret."

Dertil har selskabet i brev af 7/9 2016 til nævnet bl.a. bemærket:

"Der er enighed om, at forsikringstageren medbragte sit ur under sin rejse, men glemte det hos sin bekendte i [land2]. Forsikringstageren kom hjem den 27. februar 2016. Uret blev sendt med et transportfirma den 25. april 2016 men dukkede aldrig op hos forsikringstageren, og transportfirmaet kan ikke spore det.

Det er vores vurdering, at uret ikke kan betragtes som rejsegods, da der går ca. to måneder, fra forsikringstageren rejser hjem, til uret afsendes. Rejsen er således for længst afsluttet, da uret sendes til forsikringstager. Efter fast ankenævnspraksis anses en genstand kun for rejsegods, hvis den hjemtransporteres 'i umiddelbar tidsmæssig forbindelse med klagerens egen hjemrejse', jf. kendelserne 71.377 og 73.799. At uret sendes hjem ca. to måneder efter endt hjemrejse kan ikke anses for at være i umiddelbar tilknytning til hjemrejsen.

Da der ikke er tale om rejsegods, kan der derfor ikke ydes dækning efter punkt 5.1.3 om bortkomst og beskadigelse.

For så vidt angår forsikringstagerens bemærkninger om 3-måneders reglen i punkt 5.1.1 skal vi blot nævne, at reglen vedrører en objektiv begrænsning for, hvilke rejser, der er omfattet af forsikringsdækningen. Således er der alene dækning under rejser i de første tre måneder fra afrejsedatoen. Herfra kan ikke sluttes, at gods, der hjemtransporteres efter endt ferie er dækket, blot det sker inden for tre måneder efter rejsens påbegyndelse. En sådan fortolkning giver ikke sprogligt mening, ligesom den vil være i direkte modstrid med ankenævnspraksis om 'umiddelbar tidsmæssig forbindelse med klagerens egen hjemrejse'.

Vi må således fastholde, at der ikke er tale om rejsegods i forsikringsbetingelsernes forstand. Der er derimod tale om en almindelig forsendelse.

Det bemærkes, at der heller ikke i øvrigt er grundlag for dækning. Selv hvis uret var nået til Danmark, da det bortkom, har vi ingen viden om, hvordan uret er forsvundet. Forsikringstager oplyser selv, at det ikke har været muligt for transportfirmaet at spore det. Vi ved således ikke, om der er sket tyveri, fejludlevering, ulovlig omgang med hittegods, underslæb, eller om uret på anden måde er bortkommet. Vi finder på denne baggrund, at forsikringstager ikke har bevist, at uret er bortkommet ved dækningsberettigende tyveri, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 4.7.

Hertil kommer, at det efter vores vurdering må anses for groft uagtsomt at transportere et ur til ca. 30.000 kr. som sket, jf. herved også kendelserne 67.450 og 56.231"

Med henvisning til selskabets bemærkninger har klageren i sit brev af brev af 11/10 2016 til nævnet bl.a. anført:

"Først vil jeg gerne nævne, at indleveret rejsegods godt kan bruge væsentlig længere tid at komme ud, eller hjem, end selve rejsetiden for rejsedeltagerne. Hvis sådant rejsegods ikke er dækket på forsikringen, så fremgår det ikke tydeligt nok af forsikringsbetingelserne. Her ligger forsikringsbetingelserne op til at sådant rejsegods ER dækket under rejsegods ifølge min tolkning.

Forsikringsbetingelsernes pkt. 5.1.1 siger 'Under rejser'. Det er nærliggende at opfatte forsikringsbetingelserne således, at rejsegods er dækket så længe rejsegodset bare er fremme inden for de 3 måneder. Det er ikke præcist nok formuleret i forsikringsbetingelserne.

Privatsikring skriver nederst på side 2, at forsikringstager ikke har bevist 'at uret er bortkommet ved dækningsberettigende tyveri, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 4.7'.
Med den dokumentation der foreligger for korrespondancen mellem [kammerat] og [transportfirma], bør der ikke være tvivl om at det er bevist at uret er indleveret til [transportfirma] - det er registreret, og efterfølgende forsvundet i [transportfirmas] varetægt.

For god ordens skyld, så mener jeg ikke der er tale om groft uagtsomt at transportere et ur til ca. 30.000 kr, snarer uagtsomt. [Kammerat som indleverede uret til [transportfirma], kender transportfirmaet, hans firma bruger det dagligt, så de har altid forsikret deres transporter. [Kammerat] skulle være bedre til at sikre sig at [transportfirmas] forsikring og-

så omfatter ure, men det gjorde han ikke, lige som han ikke blev gjort opmærksomt på det ved indleveringen - det er uagtsomt, men ikke groft uagtsomt. Da det er mig som er forsikringstager her, så har jeg måske også handlet uagtsom ved ikke at indskærpe for [kammerat], at han skal sikre sig at [transportfirma] også tager ansvar for uret, såfremt et ikke dukker op. Det gjorde jeg ikke, jeg tog det som en selvfølge at der er styr på transporten.

Jeg fastholder at uret er dækket på rejsegodsforsikringen ved at have dokumenteret at uret er bortkommet under transport iht. pkt. 5.1.3, samt at uret har været medbragt på rejse iht. pkt. 5.1.2 og at bortkomsten er sket inde for den 3 måneders dækningsperiode iht. pkt. 5.1.1."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"5. Dækning under rejser.

5.1 Forsikringen dækker med indtil 10% af forsikringssummen for indboforsikringen:

5.1.1 Under rejse til/fra og i udlandet, Færøerne og Grønland
i indtil 3 måneder fra afrejsedato.

5.1.2 Dækning ydes efter de regler, der gælder for indboforsikringen
- når genstandene medbringes eller sendes som rejsegods.

5.1.3 Rejsegods, bortset fra penge m.m. (jf. punkt 3.3) og særlige private værdigenstande (jf. punkt 3.4), der sendes med fly, bane eller fragtmand, er desuden dækket ved bortkomst eller beskadigelse, hvad enten bestemmelsesstedet er i Danmark eller i udlandet."

Nævnet udtaler:

Klageren rejste den 20/2 2016 til land1, og vendte hjem den 27/2 2016. Undervejs gjorde han ophold hos en kammerat i land2, hvor han glemte uret. Kammeraten sendte uret til klageren den 26/4 2016 med et transportfirma, men det kom aldrig frem til ham.

Klageren kræver forsikringsdækning for den anmeldte bortkomst af hans ur. Til støtte herfor har han anført, at uret var rejsegods, at rejsegods kan ankomme væsentligt senere end rejsedeltageren, og at rejsegods er dækket af forsikringen i op til 3 måneder, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 5.1.1. Han har derudover anført, at uret først blev sendt efter lidt tid, da kammeraten, der skulle sende uret, var travlt optaget af at rejse for et firma. Klageren gør desuden gældende, at forsikringsbetingelser er uklart formuleret, og at det er bevist, at uret er stjålet.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at der ikke er tale om rejsegods, da der gik ca. 2 måneder fra klageren kom hjem, til uret blev sendt. Selskabet har desuden henvist til nævnets tidligere kendelser nr. 71.377 og 73.799, og har dertil anført, at det fremgår af disse kendelser, at en genstand kun kan anses for at være rejsegods, hvis den hjemtransporteres "i umiddelbar tidsmæssig forbindelse med klagerens egen hjemrejse". Derudover har selskabet anført, at klageren ikke har bevist, at der i øvrigt er grundlag for dækning af bortkomsten af uret – herunder at der skulle være sket et dækningsberettigende tyveri. I fald der var tale om et tyveri, mener selskabet, at klageren har fremkaldt dette ved grov uagtsomhed ved at sende uret til en værdi på 30.000 kr. med et fragtfirma.

Ifølge forsikringsbetingelserne dækker forsikringen under rejse til/fra udlandet i indtil 3 måneder fra afrejsedato, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 5.1.1. Visse former for rejsegods, der sendes med fragtmand, er dækket ved bortkomst, jf. punkt 5.1.3.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at bortkomsten af uret ikke er dækket i henhold til forsikringsbetingelsernes regler om rejsegods. Da uret ikke bortkom under klagerens rejse eller i umiddelbar tidsmæssig forbindelse hermed, men først ca. 2 måneder efter klagerens hjemkomst, finder nævnet, i overensstemmelse med sin hidtidige praksis, at uret ikke er rejsegods i forsikringsbetingelsernes forstand. Nævnet har herefter ikke grundlag for at pålægge selskabet at yde forsikringsdækning i henhold til reglerne om rejsegods.

Det af klageren anførte om klarheden af formuleringen af forsikringsbetingelserne – herunder punkt 5.1.1 - finder nævnet ikke kan føre til et andet resultat.

Spørgsmålet er herefter om bortkomsten af uret er omfattet af forsikringens tyveridækning.

Nævnet bemærker, at det efter almindelige forsikringsretlige principper er den der rejser et krav, der skal bevise, at der er indtruffet en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

Som sagen foreligger oplyst finder nævnet, at klageren ikke har bevist, at bortkomsten af uret er sket ved et tyveri eller en begivenhed, der i øvrigt er omfattet af forsikringen. Nævnet bemærker, at uret efter nævnets opfattelse kan være bortkommet mange årsager, og at der ikke konkret ses at være en overvejende sandsynlighed for, at det er bortkommet som følge af et tyveri.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Peter Thønnings